

این درس از دو قسمت تشکیل شده که در دو فایل مجزاً ارائه خواهد شد:

ألف- جمله ی بعد از نکره ب- ترجمه ی افعال تلفیقی

ألف- جمله ی بعد از نکره

همین طور که از عنوان درس برمی آید، گاهی ممکن است بعد از اسم نکره، جمله ای بیاید، در آن صورت آن جمله **صفت** آن اسم نکره می شود و در ترجمه با "که" همراه می گردد. پس هم از نظر قواعدی مهم است هم ترجمه. توضیح این که جمله ای که بعد از نکره می آید، ممکن است فعلیه یا اسمیه باشد (البته در مثال های کتاب به فعلیه اشاره شده، اما در چند جمله ی متنی به صورت اسمیه هم آمده):

فعلیه : جاءت طالبة كتبت تمارينها. دانش آموزی که تمرین هایش را نوشته بود، آمد.

فاعل (اسم نکره) فعل (صفت یا جمله ی وصفیه)

جمله ی بعد از نکره

اسمیه : رأيت طالبة قلمها جميل. دانش آموزی را که قلمش زیبا بود، دیدم.

مفعول (اسم نکره) فعل (صفت یا جمله ی وصفیه)

***توجه:** اگر صفت یا جمله ی وصفیه به صورت جمله ی اسمیه باشد، در آن ضمیر است که به موصوف خود برمی گردد. مانند "ها" در مثال دوم بالا و در این مثال: الإجتنا ب عن كلام فيه إساءة للأدب. یا: جلّسنا تحت أشجار خضراء ظلها لطيف.

*نتیجه:

در واقع صفت یا به صورت اسم است یا فعل یا جمله ی اسمیه:

۱. اسمی: جاءت طالبة كاتبة.
۲. فعلی: جاءت طالبة كتبت التمارين.
۳. جمله ی اسمیه: جاءت طالبة قلمها جميل.

نکته:

۱. اسم نکره که در بالا بیان شد، در واقع موصوف است و موصوف هم ممکن است هر نقشی را داشته باشد: فاعل، نائب فاعل، مفعول، مبتدا، خبر و ..
۲. یکی از فرق های این سه نوع صفت این است که صفت از نوع اسم، می تواند هم برای معرفی بیاید هم نکره، اما صفت از نوع فعل و جمله ی اسمیه فقط برای اسم نکره می آید.

۳. صفت از نوع جمله ی اسمیه مربوط به آزمون های داخلی نیست و برای کنکور بیان شد.
۴. ممکن است بین موصوف (اسم نکره) و جمله ی وصفیه با قیدهای مختلف یا جار و مجرور فاصله بیفتد.

